

[Burgdorf.]

ledning af, at revisionsdepartementet nu to gange har kritiseret udenrigsministeriets vinkøb?"

(Spm. nr. 196).

Udenrigsminister *Guldbergs* svar (19. april 1974):

I 1971 tog 1. revisionsdepartement anledning til at undersøge, om udenrigsministeriets indkøb og opbevaring af vin var tilrettelagt på en hensigtsmæssig måde. På den givne foranledning blev der i samarbejde med 1. revisionsdepartement tilrettelagt en ordning for kontrol etc. På daværende tidspunkt forespurgte 1. revisionsdepartement tillige om, hvornår der senest måtte være indhentet konkurrerende tilbud. I sit svar udtalte ministeriet om dette spørgsmål:

„Permins Vinhandel/Chr. Stausholm har i de sidste 25 år været udenrigsministeriets leverandør af vin og spirituosa. Firmaet har leverancen til kongehuset, praktisk taget alle de øvrige ministerier, hospitalerne, Københavns kommune, rådhuset samt de fleste af de største restauranter. Udenrigsministeriet opnår leverancer på prisvilkår som de nævnte institutioner, hvilket vil indebære garanti for prisernes rimelighed.

Indhentelse af tilbud fra et antal vinfirmaer ville dels være overordentlig tidkrævende og forudsætte indgående varekendskab.

Af ministeriets akter fremgår ikke, om der tidligere har været indhentet tilbud fra andre vinhandlere.“

Jeg kan i denne forbindelse tilføje, at ministeriet ikke har oplagringsmuligheder på Christiansborg, hvorfor indkøbt vin opbevares hos leverandøren vederlagsfrit. Der er endelig truffet aftale om vederlagsfri ombytning af beskadiget vin.

Da 1. revisionsdepartement i 1974 vendte tilbage til ministeriets vinindkøb, besvarede henvendelsen således under 25. marts d. å.:

„Ved skrivelse af 7. februar 1974 har revisionsdepartementet fremført nogle betragtninger vedrørende udenrigsministeriets indkøb af vin og spirituosa til repræsentationsformål. Udenrigsministeriet skal hertil bemærke følgende:

1. Konteringen

Udenrigsministeriets kontering på bevil-

lingskonto i stedet for som af revisionsdepartementet nu ønsket på lagerkonto er efter ministeriets opfattelse i overensstemmelse med de for statsforvaltningens regnskabsaflæggelse gældende regler. Der henvises i denne forbindelse til finanshovedbogholderiets vejledning nr. 29 af 7. marts 1955. Det deri foreskrevne system for beholdningskontrol er tilrettelagt i samarbejde med revisionsdepartementet, jfr. vedlagte kopi af notits af 4. februar 1971.

2. Lagerstørrelse og bevillingshjemmel

Det store lager hidrører navnlig fra lageret af Bordeauxvinen „Paveil de Luze“ (2.479 flasker). Som anført i skrivelse af 24. august 1971 er det udenrigsministeriets praksis så vidt muligt at arbejde med én slags rødvin. Dette er en øjensynlig rationaliserings- og besparelsesforanstaltning. Dens gennemførelse forudsætter, at der — som sket — findes frem til en vin, der forener den nødvendige kvalitet med en rimelig pris, og at denne vin købes, når den er for hånden samt på et tidspunkt, hvor årgangen har vist sin kvalitet, men endnu er overkommelig i pris. Alle disse betingelser forelå i særlig grad opfyldt for årgang 1970 på indkøbstidspunkterne, hvor der endvidere var gode grunde til at slutte, at vinen senere ville blive en mangelvare. Derfor de store indkøb.

Det bør noteres, at der herudover opnåedes en besparelse, der beregnet nu på restlageret i relation til gældende dagspriser andrager 63.800 kr. Øjensynligt ville det således have været en økonomisk fordel for statskassen, om udenrigsministeriet havde indkøbt et endnu større kvantum, f. eks. svarende til det skønnede forbrug inden for vinens holdbarhedsperiode. Et sådant egentligt investeringsindkøb ville dog — modsat de foretagne indkøb — efter udenrigsministeriets opfattelse næppe have været i overensstemmelse med bevillingsmæssige forudsætninger.

3. Konkurrerende tilbud

Fordelene ved i muligt omfang at arbejde med få vintyper er belyst ovenfor. Om fordelene ved at henholde sig til én leverandør henvises til udenrigsministeriets skrivelse af 24. august 1971 (f. eks. opbevaring uden udgift, ombytning af beskadiget vin). Endvidere bemærkes, at statens kommitterede i indkøbsspørgsmål, direktør Erik Fischer, på